

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440) oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku (Dz. U. L 200 z 7 czerwca 2004 roku) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 listopada 2013 roku odmówił K. F. prawa do emerytury górniczej za łączone okresy ubezpieczenia w Polsce i w Hiszpanii. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji przyjęto, że łącznie udowodnił on 15 lat 3 miesiące i 9 dni pracy górniczej w Polsce i w Hiszpanii. W Polsce K. F. udowodnił 14 lat, 6 miesięcy i 26 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią przebytych w czasie: 13 listopada 1981 roku - 14 stycznia 1991 roku, 16 listopada 1991 roku - 17 grudnia 1991 roku, 22 grudnia 1991 roku - 22 grudnia 1991 roku, 1 stycznia 1992 roku - 1 marca 1992 roku, 7 marca 1992 roku - 15 marca 1992 roku, 21 marca 1992 roku - 22 marca 1992 roku, 28 marca 1992 roku - 17 maja 1992 roku, 23 maja 1992 roku - 14 czerwca 1992 roku, 20 czerwca 1992 roku - 21 czerwca 1992 roku, 27 czerwca 1992 roku - 5 lipca 1992 roku, 19 lipca 1992 roku - 19 lipca 1992 roku, 24 października 1992 roku - 15 listopada 1992 roku, 21 listopada 1992 roku - 14 grudnia 1992 roku, 21 grudnia 1992 roku - 29 grudnia 1992 roku, 31 grudnia 1992 roku - 21 kwietnia 1993 roku, 25 kwietnia 1993 roku - 30 maja 1993 roku, 5 czerwca 1993 roku - 10 czerwca 1993 roku, 12 czerwca 1993 roku - 28 czerwca 1993 roku, 5 września 1993 roku - 9 września 1993 roku, 15 września 1993 roku - 18 października 1993 roku, 31 października 1993 roku - 21 listopada 1993 roku, 1 stycznia 1994 roku - 1 maja 1994 roku, 3 maja 1994 roku - 9 maja 1994 roku, 11 maja 1994 roku - 2 czerwca 1994 roku, 4 czerwca 1994 roku - 5 czerwca 1994 roku, 11 czerwca 1994 roku - 19 czerwca 1994 roku, 1 października 1994 - 2 lutego 1995 roku, 8 lutego 1995 roku - 12 lutego 1995 roku, 28 lutego 1995 roku - 8 marca 1995 roku, 10 kwietnia 1995 roku - 27 kwietnia 1995 roku, 4 maja 1995 roku - 23 lipca 1995 roku, 27 lipca 1995 roku - 18 września 1995 roku, 1 października 1995 roku - 1 października 1995 roku, 10 października 1995 roku - 22 października 1995 roku, 26 października 1995 roku - 28 stycznia 1996 roku, 7 kwietnia 1996 roku - 6 maja 1996 roku, 11 maja 1996 roku - 15 maja 1996 roku, 19 maja 1996 roku - 19 maja 1996 roku, 20 lipca 1996 roku - 4 grudnia 1996, 7 grudnia 1996 roku - 16 lutego 1997 roku, 1 marca 1997 roku - 6 kwietnia 1997 roku, 21 kwietnia 1997 roku - 18 maja 1997 roku, 27 maja 1997 roku - 25 czerwca 1997 roku, 6 sierpnia 1997 roku - 23 listopada 1997 roku, 29 listopada 1997 roku - 15 grudnia 1997 roku, 6 stycznia 1998 roku - 1 marca 1998 roku, 7 marca 1998 roku - 7 marca 1998 roku, 26 marca 1998 roku - 5 kwietnia 1998 roku, 11 maja 1998 roku - 25 czerwca 1998 roku, 1 lipca 1998 roku - 27 lipca 1998 roku. Instytucja hiszpańska potwierdziła 8 miesięcy i 13 dni pracy górniczej w czasie od dnia 4 lutego 2003 roku - do dnia 25 maja 2005 roku. Organ rentowy wskazał, że wobec nieudokumentowania wymaganego okresu pracy górniczej i równorzędnej brak jest podstaw prawnych do przyznania emerytury górniczej. Pozostałe okresy ubezpieczenia pozostają bez wpływu na prawo do emerytury.

/decyzja - k. 61-62 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 17 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440) oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku (Dz. U. L 200 z 7 czerwca 2004 roku) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 listopada 2013 roku odmówił K. F. prawa do emerytury górniczej za łączone okresy ubezpieczenia w Polsce i w Hiszpanii i jednocześnie uchylił decyzję z dnia 11 grudnia 2014 roku. Na podstawie zgromadzonej dokumentacji przyjęto, że łącznie K. F. udowodnił 15 lat 3 miesiące i 9 dni pracy górniczej i równorzędnej. Wskazano, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury na podstawie wyżej wymienionego przepisu ustawy uwzględnia się wyłącznie okresy pracy górniczej oraz okresy pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi w rozumieniu

ustawy. W Polsce K. F. udowodnił 14 lat, 6 miesięcy i 26 dni pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią przebytych w czasie: 13 listopada 1981 roku - 14 listopada 1991 roku, 16 listopada 1991 roku - 17 grudnia 1991 roku, 22 grudnia 1991 roku - 22 grudnia 1991 roku, 1 stycznia 1992 roku - 1 marca 1992 roku, 7 marca 1992 roku - 15 marca 1992 roku, 21 marca 1992 roku - 22 marca 1992 roku, 28 marca 1992 roku - 17 maja 1992 roku, 23 maja 1992 roku - 14 czerwca 1992 roku, 20 czerwca 1992 roku - 21 czerwca 1992 roku, 27 czerwca 1992 roku - 5 lipca 1992 roku, 19 lipca 1992 roku - 19 lipca 1992 roku, 24 października 1992 roku - 15 listopada 1992 roku, 21 listopada 1992 roku - 14 grudnia 1992 roku, 21 grudnia 1992 roku - 29 grudnia 1992 roku, 31 grudnia 1992 roku - 21 kwietnia 1993 roku, 25 kwietnia 1993 roku - 30 maja 1993 roku, 5 czerwca 1993 roku - 10 czerwca 1993 roku, 12 czerwca 1993 roku - 28 czerwca 1993 roku, 5 września 1993 roku - 9 września 1993 roku, 15 września 1993 roku - 18 października 1993 roku, 31 października 1993 roku - 21 listopada 1993 roku, 1 stycznia 1994 roku - 1 maja 1994 roku, 3 maja 1994 roku - 9 maja 1994 roku, 11 maja 1994 roku - 2 czerwca 1994 roku, 4 czerwca 1994 roku - 5 czerwca 1994 roku, 11 czerwca 1994 roku - 19 czerwca 1994 roku, 1 października 1994 - 2 lutego 1995 roku, 8 lutego 1995 roku - 12 lutego 1995 roku, 28 lutego 1995 roku - 8 marca 1995 roku, 10 kwietnia 1995 roku - 27 kwietnia 1995 roku, 4 maja 1995 roku - 23 lipca 1995 roku, 27 lipca 1995 roku - 18 września 1995 roku, 1 października 1995 roku - 1 października 1995 roku, 10 października 1995 roku - 22 października 1995 roku, 26 października 1995 roku - 28 stycznia 1996 roku, 7 kwietnia 1996 roku - 6 maja 1996 roku, 11 maja 1996 roku - 15 maja 1996 roku, 19 maja 1996 roku - 19 maja 1996 roku, 20 lipca 1996 roku - 4 grudnia 1996 roku, 7 grudnia 1996 roku - 16 lutego 1997 roku, 1 marca 1997 roku - 6 kwietnia 1997 roku, 21 kwietnia 1997 roku - 18 maja 1997 roku, 27 maja 1997 roku - 25 czerwca 1997 roku, 6 sierpnia 1997 roku - 23 listopada 1997 roku, 29 listopada 1997 roku - 15 grudnia 1997 roku, 6 stycznia 1998 roku - 1 marca 1998 roku, 7 marca 1998 roku - 7 marca 1998 roku, 26 marca 1998 roku - 5 kwietnia 1998 roku, 11 maja 1998 roku - 25 czerwca 1998 roku, 1 lipca 1998 roku - 29 lipca 1998 roku. Hiszpańska instytucja ubezpieczeniowa nie potwierdziła pracy górniczej wykonywanej pod ziemią, lecz na powierzchni w okresie od dnia 27 stycznia 2004 roku do dnia 27 stycznia 2004 roku oraz od dnia 1 kwietnia 2005 roku do dnia 25 maja 2005 roku - dlatego okres ten nie został zaliczony do wyżej wymienionej pracy. Na wymagane 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1 K. F. udowodnił 14 lat 6 miesięcy i 26 dni, natomiast na wymagane 25 lat przy górniczej i równorzędnej udowodnił 15 lat 3 miesiące i 9 dni - przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury okres pracy wykonywanej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych zaliczono w wymiarze półtorakrotnym. Z uwagi na fakt, że K. F. nie spełnił warunków stażu pracy górniczej odmówiono mu prawa do emerytury.

/decyzja - k. 196-197 plik II akt ZUS/

W dniu 19 stycznia 2014 roku wnioskodawca K. F. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Odwołujący podniósł, iż prawo do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, na podstawie art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mogą nabyć mężczyźni urodzeni przed dniem 1 stycznia 1949 roku, którzy: udowodnili okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, udowodnili wymagany okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który jest zróżnicowany w zależności od rodzaju wykonywanej pracy i który został potwierdzony w wystawionym pracownikowi świadectwie pracy lub świadectwie pracy w szczególnych warunkach oraz osiągnęli wymagany wiek emerytalny, zróżnicowany w zależności od rodzaju pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Natomiast emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mogą uzyskać również osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 roku, a przed dniem 1 stycznia 1969 roku, które wszystkie warunki wymagane do uzyskania tego świadczenia od osób urodzonych przed 1949 rokiem spełniły do dnia 31 grudnia 2008 roku, nie przystąpiły do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyły wniosek

o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa. Odwołujący podniósł, że przepisy przewidują jednak wyjątek od tej zasady. Wcześniejsza emerytura może zostać przyznana (na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej) również takim osobom, które do 31 grudnia 2008 roku nie ukończyły obniżonego wieku emerytalnego, a wiek ten ukończyły (ukończą) dopiero po tej dacie (w 2009 roku lub później). Chodzi o wcześniejszy wiek emerytalny przewidziany dla m.in.: emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w większości przypadków 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn) oraz emerytury z tytułu wykonywania pracy górniczej (od 45 do 59 lat dla kobiet i od 50 do 64 lat dla mężczyzn). W ocenie odwołującego spełnia on wszystkie warunki umożliwiające mu uzyskanie prawa do emerytury.

/odwołanie - k. 2-3/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie z dnia 9 marca 2015 roku wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo podniósł, że ubezpieczony w treści odwołania wnosi o przyznanie prawa do tzw. emerytury wcześniejszej na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z uwagi okoliczność, iż sporna decyzja nie odnosi się do tego zagadnienia sprawa przekazana została do wydziału merytorycznego celem wydania formalnej decyzji w tym zakresie. Organ rentowy wyjaśnił, że hiszpańska instytucja ubezpieczeniowa nie potwierdziła pracy górniczej wykonywanej pod ziemią, lecz na powierzchni w okresie 27 stycznia 2004 roku – do dnia 27 stycznia 2004 roku oraz od dnia 1 kwietnia 2005 roku – do dnia 25 maja 2005 roku - dlatego okres ten nie został zaliczony do wyżej wymienionej pracy. Na wymagane 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1 - ubezpieczony udowodnił 14 lat 6 miesięcy i 26 dni, natomiast na wymagane 25 lat pracy górniczej i równorzędnej udowodnił 15 lat 3 miesiące i 9 dni - przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury okres pracy wykonywanej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych zaliczono w wymiarze półtorakrotnym. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych w kwestii procesowej wskazał, że właściwość miejscowa Sądu Okręgowego w Łodzi uzasadniona jest treścią art. 461 § 22 k.p.c. zgodnie, z którym w sprawach, w których nie można określić właściwości Sądu według przepisów paragrafów poprzedzających, jak również w sprawach, w których ubezpieczony zamieszkały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje świadczenie wypłacane przez wyznaczoną przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jednostkę organizacyjną tego Zakładu, właściwy jest Sąd, w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy. Okolicznością bezsporną, jest, że ubezpieczony zamieszkuje w Hiszpanii, a co za tym idzie nie można określić właściwości Sądu według przepisów paragrafów poprzedzających. Powyższe uzasadnia właściwość tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi.

/odpowiedź na odwołanie - k. 14-14 odwrót/

W piśmie procesowym z dnia 17 sierpnia 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował, że w ocenie odwołującego Zakład Ubezpieczeń Społecznych zastosował nieprawidłowy przelicznik, o którym mowa w art. 51 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołujący zatrudniony był pod ziemią w pełnym wymiarze czasu pracy i pracował w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych. Odwołujący wykonywał prace wymienione w art. 50d przywołanej ustawy. Przy obliczaniu stażu pracy odwołującego zastosowanie winien znaleźć przelicznik wymieniony w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. przelicznik 1,8. Zdaniem odwołującego, zastosowany przelicznik 1,5 jest zaniżony a jego użycie krzywdzi odwołującego. Użycie prawidłowego przelicznika stażu pracy spowoduje, że osiągnięte zostaną wszystkie warunki do uzyskania przez wnioskodawcę emerytury górniczej.

/pismo - k. 20/

Na rozprawie w dniu 23 listopada 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że zarzut pełnomocnika wnioskodawcy, co do zastosowania przelicznika 1,8 jest niewłaściwy, gdyż odnosi się do przeliczenia wysokości emerytury, a nie do ustalenia prawa do emerytury.

/stanowisko pełnomocnika wnioskodawcy, stanowisko pełnomocnika organu rentowego: 00:01:40, 00:07:39 – płyta CD k. 33/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. F. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

W dniu 26 listopada 2013 roku K. F. złożył wniosek o emeryturę. Wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/wniosek – k. 51-58 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca udowodnił następujące okresy pracy górniczej wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pod ziemią w Polsce: 13 listopada 1981 roku - 14 stycznia 1991 roku, 16 listopada 1991 roku - 17 grudnia 1991 roku, 22 grudnia 1991 roku - 22 grudnia 1991 roku, 1 stycznia 1992 roku - 1 marca 1992 roku, 7 marca 1992 roku - 15 marca 1992 roku, 21 marca 1992 roku – 22 marca 1992 roku, 28 marca 1992 roku - 17 maja 1992 roku, 23 maja 1992 roku - 14 czerwca 1992 roku, 20 czerwca 1992 roku - 21 czerwca 1992 roku, 27 czerwca 1992 roku - 5 lipca 1992 roku, 19 lipca 1992 roku – 19 lipca 1992 roku, 24 października 1992 roku – 15 listopada 1992 roku, 21 listopada 1992 roku - 14 grudnia 1992 roku, 21 grudnia 1992 roku - 29 grudnia 1992 roku, 31 grudnia 1992 roku – 21 kwietnia 1993 roku, 25 kwietnia 1993 roku - 30 maja 1993 roku, 5 czerwca 1993 roku – 10 czerwca 1993 roku, 12 czerwca 1993 roku - 28 czerwca 1993 roku, 5 września 1993 roku – 9 września 1993 roku, 15 września 1993 roku – 18 października 1993 roku, 31 października 1993 roku – 21 listopada 1993 roku, 1 stycznia 1994 roku – 1 maja 1994 roku, 3 maja 1994 roku – 9 maja 1994 roku, 11 maja 1994 roku - 2 czerwca 1994 roku, 4 czerwca 1994 roku - 5 czerwca 1994 roku, 11 czerwca 1994 roku - 19 czerwca 1994 roku, 1 października 1994 - 2 lutego 1995 roku, 8 lutego 1995 roku - 12 lutego 1995 roku, 28 lutego 1995 roku - 8 marca 1995 roku, 10 kwietnia 1995 roku – 27 kwietnia 1995 roku, 4 maja 1995 roku - 23 lipca 1995 roku, 27 lipca 1995 roku – 18 września 1995 roku, 1 października 1995 roku - 1 października 1995 roku, 10 października 1995 roku - 22 października 1995 roku, 26 października 1995 roku - 28 stycznia 1996 roku, 7 kwietnia 1996 roku - 6 maja 1996 roku, 11 maja 1996 roku - 15 maja 1996 roku, 19 maja 1996 roku - 19 maja 1996 roku, 20 lipca 1996 roku - 4 grudnia 1996, 7 grudnia 1996 roku – 16 lutego 1997 roku, 1 marca 1997 roku - 6 kwietnia 1997 roku, 21 kwietnia 1997 roku - 18 maja 1997 roku, 27 maja 1997 roku - 25 czerwca 1997 roku, 6 sierpnia 1997 roku - 23 listopada 1997 roku, 29 listopada 1997 roku - 15 grudnia 1997 roku, 6 stycznia 1998 roku - 1 marca 1998 roku, 7 marca 1998 roku - 7 marca 1998 roku, 26 marca 1998 roku – 5 kwietnia 1998 roku, 11 maja 1998 roku – 25 czerwca 1998 roku, 1 lipca 1998 roku – 27 lipca 1998 roku – łącznie 14 lat, 6 miesięcy i 26 dni.

/bezsporne, a nadto dodatkowa informacja dla potrzeb instytucji polskich – k. 173-175 plik I akt ZUS/

Hiszpańska instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła wnioskodawcy 8 miesięcy i 13 dni pracy górniczej w Hiszpanii w czasie od dnia 4 lutego 2003 roku – do dnia 25 maja 2005 roku. Nie potwierdziła pracy górniczej wykonywanej pod ziemią, lecz na powierzchni w okresach od dnia 27 stycznia 2004 roku do dnia 27 stycznia 2004 roku oraz od dnia 1 kwietnia 2005 roku do dnia 25 maja 2005 roku.

/bezsporne/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodniony okres pracy górniczej i równorzędnej łącznie 15 lat, 3 miesiące i 9 dni. Przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury okres pracy wykonywanej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych zaliczono w wymiarze półtorakrotnym.

/decyzja - k. 196-197 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 11 grudnia 2014 roku uchyloną decyzją z dnia 17 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 listopada 2013 roku odmówił K. F. prawa do emerytury górniczej za łączone okresy ubezpieczenia w Polsce i w Hiszpanii, wskazując, że K. F. nie spełnił warunków stażu pracy górniczej. Na wymagane 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach K. F. udowodnił 14 lat 6 miesięcy i 26 dni, natomiast na wymagane 25 lat przy górniczej i równorzędnej udowodnił 15 lat, 3 miesiące i 9 dni.

/decyzja - k. 196-197 plik II akt ZUS/

Powyzszych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach rentowych i w aktach sprawy dokumentów. Stan faktyczny pomiędzy stronami był ostatecznie w całości bezsporny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 50 a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748, z późn. zm.) górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z ust. 2 analizowanego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Katalog okresów pracy górniczej został zawarty w art. 50c ust. 1 i ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ust. 4 wspomnianego przepisu stanowi, iż okresy pracy górniczej wymienionej w ust. 1 pkt 1-4 wykonywanej za granicą traktuje się na równi z okresami takiej pracy wykonywanej w kraju, jeżeli spełnione są warunki określone w ustawie, wymagane do uwzględnienia tych okresów pracy przy ustalaniu prawa do świadczeń.

Natomiast art. 50d ust. 1 stanowi, iż przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

- 1) w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębianiu szybów i robotach szybowych;

2) w drużynach ratowniczych.

Przepisy art. 51 analizowanej ustawy reguluje kwestie związane ze stosowaniem preferencyjnych przeliczników górniczych i tak przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

1) 1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;

2) 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;

3) 1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;

4) 1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Wskazać również należy, że z dniem 1 maja 2010 roku weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 roku w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Przepisy te odnoszą się do uprawnień emerytalno-rentowych osób wykonujących szeroko rozumianą działalność zawodową, w tym pracowników, osób pracujących na podstawie umów cywilnoprawnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek, które znalazły się w określonej "sytuacji międzynarodowej" (np. pracowały/były ubezpieczone w Polsce i w innych państwach członkowskich) oraz osób, które mieszkają w innym państwie członkowskim i ubiegają się bądź pobierają polską emeryturę lub rentę z tytułu pracy (ubezpieczenia) podejmowanej wyłącznie w Polsce.

W niniejszej sprawie spór, leżący u podstaw kwestionowania przez wnioskodawcę nieprzyznania mu prawa do emerytury górniczej, dotyczył ustalenia, czy okresy pracy górniczej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych podlegają zaliczeniu w wymiarze półtorakrotnym, jak stanowi art. 50d ust. 1 pkt 1, czy też przy obliczaniu stażu pracy odwołującego zastosowanie winien znaleźć przelicznik wymieniony w art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. przelicznik 1,8 zgodnie z żądaniem odwołującego.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe, co do wieku – wnioskodawca ukończył 50 lat w dniu

22 września 2013 roku, oraz nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. Zdaniem Sądu Okręgowego wnioskodawca nie wykazał natomiast minimalnego wymiaru pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1, ani wymaganego 25 letniego okresu pracy górniczej i równorzędnej, które uprawniałyby go do górniczego świadczenia emerytalnego.

Sąd zważył, że przy ustalaniu prawa K. F. do emerytury górniczej, okresy pracy górniczej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych, wbrew twierdzeniu skarżącego, nie podlegają uwzględnieniu z zastosowaniem przelicznika 1,8 za każdy rok pracy na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalno-rentowej, a podlegają uwzględnieniu z zastosowaniem przelicznika 1,5 na podstawie art. 50d ust. 1 pkt 1. Wskazać bowiem należy, że przeliczniki określone w art. 51 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych są stosowane przy obliczaniu wysokości emerytury, natomiast przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury okresy pracy górniczej w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy

montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych zalicza się w wymiarze półtorakrotnym.

Na wymagane 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50 c ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, K. F. udowodnił 14 lat, 6 miesięcy i 26 dni, natomiast na wymagane 25 lat przy górniczej i równorzędnej wnioskodawca udowodnił 15 lat, 3 miesiące i 9 dni. Wnioskodawca nie spełnił zatem wszystkich warunków uprawniających do przyznania mu prawa do emerytury górniczej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

04.01.2016r.